

на оногава, Кой те избра, и Кой те прати: требѣва да управлваш истинно — то слово на Божіе то Евангеліе, а не да го прѣвращаш на тѣлесно, какво то желе твое то сѣрдце. Возми свидѣтельство отъ правила та на сваты Апостолы и на сваты отцы, кои то были въ седмь те Соборы, и въ девять те частны, и отъ други те Божественны писаніа: на нихъ назидай кѣща та на всичкіа животъ твой, какво то на каменъатъ на — вѣра та, зада бѣдешъ непомѣстенъ, кога нападнатъ вѣтрове и волны (таласы морскій) а не песокъ насѣеты те тогова мѣра. Ето пріалъ си отъ вышніатъ Промыслъ, (мѣкаетчиаѣкъ) не токмо себе да ползѣвашъ, но и ближни те си (Хрїстіаны те): не токмо презъ слово въ поученіе, но и сосъ примѣры добродѣтели нравы; (тавѣеты) зацо то дѣла та ожиклаватъ и вѣра та, а безъ нихъ вѣра е мертва. Длѣженъ си да покажешъ добры те священнически нравы, да добыши любовь, кротость, цѣломѣдріе, постъ, трезвѣніе, и воздрѣжаніе отъ всички те страсти: не бѣди смѣхотворецъ, ни игрецъ нито да гокориши срамны те слова, не бѣди вѣй, (безразсѣдный, вѣдала). ни горделивъ, (фодѣлъ). ни